

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

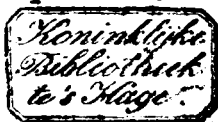
LVCIANI SAMOSATENSIS
LIBELLVS DE NON CRE-
dendo Calumnie, ut elegantiss. ita uti
liss. Interprete Rumoldo Ste-
nemola Machili-
nienfi.

Dialogi aliquot Lucianici carmine
Latino redditi, per Nicolaũ Grudiũ
Hadrianum Marium, & Ioẽm Scdm
Hagien. quos uersa pagella indicat.

Cum gratia & priuilegio.

DIALOGI ALIQVOT LATINE REDDITI
 Promethci & Iouis per Nicolaum Gradium
 Cupidinis & Iouis per Hadrianum Marium Machili
 nienfem
 Veneris & Lunæ per eundem
 Panis & Mercurij per eundem
 Doridis & Galatææ per Ioannem secundū Hagiensens
 Polyphemi & Neptum per eundem

Tragœdia Luciani cui titulus est, Podagra, & quodam
 Græce Latineq; erudio, uersibus reddita

IOANNIS Secundi Hagiensis τῆς ἀσκήσεως

Quæ struit innocuæ rabiosæ Calumnia uitæ
 Mille cupis fraudes noscere mille dolos.
 Perlege quod media Rumoldus ab Hellade sumptū
 Nobile Palladiæ transtulit artis opus

Lectori.

Si iunat à grauib; discinctum ludere curis,
 Me lege, Lector erit lectio grati Vale.

ORNATISS. ATQVE EXCELLEN.

TISS. IVRECONSULTO. D. NICOLAO

Euerardi Magni consilij apud Machilini

enses Præsidi longè digniss. D.

suo in primis honorādo,

Rumoldus Stene-

mola. S. d.

VULGO celeberrimus est Mimus ille
publianus, beneficium saepe dare, doce-
re est reddere, itaque multa tua in me
beneficia Præses ornatiss. sollicitū sæ-
pe me habuerunt, atq; etiamnum habent, quo nam pa-
cto si non reddere beneficium, saltem ingratitudinis
notam apud te effugere possem, qua notatus non sim-
plici, sed uario ac multiplici infamiae caractere insi-
gnitus est, dixeris enim (ut ait idem Mimographus)
uniuersa maledicta, cum ingratum hominem dixeris,
proinde saepe meipsum euolui, pennasq; meas explicui
dispiciens qua ratione grati erga te animi specimen
aliquod prebere possem, sed exaustis atq; euolutis sin-
gulis, nihil in rebus meis inuenio, quod Amplitudini tuæ
respondeat, siue fortunam, siue ingenium spectem.

Nam fortuna quidem eiusmodi mihi est, ut nullum te
dignum, hoc est magnum munus præstare queat, nec
si posset, qua es integritate admissurum scio, ingenium
quoq; ex eruditio (si qua tamen est) exigua. Quare
si arroganter meis luubratiunculis eximiam ac rarā
tuam eruditionem illustrare tentē, nōne protinus pro-

EPISTOLA.

uerbis notandus sim lumen soli? Liceat sanè alijs suos
 Mœcenates ueræ laudis inopes, emittis laudibus, ceu
 corniculam Aesopiam appositicijs plumis adornare,
 singularis tua ac penè incredibilis, Præses incorrup-
 tiß. Cæsarei pontificijq; iuris scientia & admiranda
 plurimarum rerum experientia, clariorem no minis fa-
 mam tibi pepererunt, quàm ut ullius nedum meis scri-
 ptis, nominis tui decus augeri possit. Quamobrem cū
 nihil ex tenui mea & curta tum fortune quàm inge-
 nij suppellectile proficisci posse intelligam, tua sublimi-
 tate dignum, uisum est quod unum possum animi mei
 promptitudinem uerbis testari, meq; in tuo esse ære, li-
 bent & ingenuè fateri, esse enim aliquam gratitudi-
 nis partem puto beneficium agnouisse. Verum metuo,
 ne quis (ut sunt hominum mores) hunc animi mei sim-
 plicem candorem, atra calumniæ aspergine la befāctet
 quasi mihi potius quàm sorti fatali assignandum sit
 cur minus, quæ animus gratus debet, re præsto, pro-
 inde ad te spongiam quoq; ad abstergendas huiusmo-
 di Calumnia torum aspergines, mittendam duxi, mitto
 igitur Humanisß. Præses spongiæ uicæ elestantisß. Luci-
 ani libellum περὶ τοῦ μὴ γοοῦν τὸν πρῶτον δ' ἰαβοῦ
 λῆ de non credendo calumniæ, a me latinitate dona-
 tum, quo autor ille pestilentissimos Calumniatores suis
 (quod aiunt) coloribus scitissimè depingit, detractisq;
 personis clarè spectandos agnoscendosq; proponit,
 quem si dignaberis legere, nihil ab istis metuendū mi-
 hi puto

EPISTOLA.

hi puto, & minus isti nebulones bonis uiris fucum facere studebunt, cum intelligent discaſſis nebulis fraudes ipſorum in clara luce patere, Cæterum tuæ Humanitatis erit Vir præſantiſſime hæc boni conſulere, & quemadmodum eos qui thura nō habent, negant deos æſternari ſi ſalfa tantum mola litent, ita me quoq; q̄ poſſum offerentē non reiſcere, Vale excell

lentiff. Præſes & me tibi commen-

datum eſſe uelis. Ex Haga

undecimo Calēdas Octo

bres, anno ab orbe

redempto.

M. D. XXIX.

LVCIANVS SAMOSATENSIS
DE NON CREDENDO
Calumnie.

Ignoran-
tia fons
mali.

PERNICIOSA res est Ignorantia, et complurium malorum mortalibus causa, rebus uelut tenebras quasdam offundens, ueritatem obscurans et cuiusque uitam umbra obducens, proinde non dissimiles in tenebris errantibus uidemur, quin magis cum cæcis quiddam simile perpetimur, in hoc temere impingentes, illud sublatis pedibus nimium superantes, quodque propè est et ante pedes non uidentes, quod autem procul et porro disitum quasi obfuturum metuentes, denique labentes, errantesque in rebus plerisque omnibus, quæ res Tragicis infinita suppeditauit scribendi argumenta, ut Labdacidas, Pelopidas, et id genus reliqua, pleraque enim omnia, quæ in sæna apparent mala, ab ignorantia uideri possint, quasi Tragico quopiam Deo inducta. Loquor autem cum de alijs, tum de calumnijs falsis, aduersus familiares ac amicos structis, quibus effectum est, ut domus multe euerse sint, ciuitates interierint funditus, parentes coeperint aduersus liberos furere, frater in fratrem, liberi in parentes, amantes in adamatos, multe etiam amicitie sint discisse, plurimæ item familie confuse ac subuersæ, si de uidelicet facta calumnie. Vt igitur quàm minimum in calumniâ incidamus, commonstrare uobis oratione

CALVMNIAE.

tanquàm in tabula statui, cuiusmodi res sit Calumnià,
unde initium sumat, & qualia efficiat, Proposuit autē
olim & Apelles Ephesius hanc calumnie iconem & si Apelles
mulachrum a Calumniatoribus apud Ptolomæum ac Ephesius.
cusatus, tanquàm una cum Theodota aduersus Regē
in Tyro contrasset, cum nec Tyrum unquàm uidisset,
nec Theodotam, quisnam esset, nosset, nisi quod au-
disset, isthoc nomine Ptolomæi quendam esse prima-
tem, cui in mandatis erat res phœnicum administrare
hunc tamen ex æmulis quispiam, cui nomen Aniphi-
lo, ob honores à Rege ipsi habitos, artisq; æmulatio-
nem apud Ptolomæum accusauit, q; fuisset communis
coniurationis conscius, quodq; ipsum quidam uidisset
in Phœnicia cum Theodota conuiuia agitantem, &
per totam cœnam ad aurem illi susurrantem, deniq; o-
stendit Tyri rebellionē, Pelusiumq; occupatū ex Apel-
lis consilio proæssisse. Ptolomæus autem utpote & a-
liàs parum sapiens, & a teneris inter adulatores edu-
catus, adeo isthac non expectata criminatione accen-
sus turbatusq; est, ut, nulla quam oportebat ratione
expensa, neq; q; artis eiusdem æmulus esset delator,
neq; q; inferior, q̃ qui talem produtionem moliretur es-
set pietor, tum q; ab illo beneficio adiutus, quodq; prae-
ter cæteros eius artis magistros esset in precio, atq;
etiam ne illo quidē prius explorato, nauigasset ne un-
q; Apelles in Tyrum, iusserit eum adduci mox plecten-
dum ingenti uociferatione regiam complens, ingratiss

DE NON CREDENDO

sinum clamitans, insidiatorem & coniuratum, quod nisi ex captiuis quispiam indignitate rei permotus, tantumq; Antiphili impudentiam non ferens, & infantis infelicisq; Apellis misertus, affirmasset nihil huiusmodi hominem cum ipsis communicasse, capitis multatus fuisset, hoc uidelicet commodi uir omnino inculpatus ex Tyri rebellionem percepisset, porro Ptolomæus sic dicitur facti poenituisse, ut centum talentis Apellæ donarit, iniuriam munere compensans, ipsumq; Antiphilum illi tradiderit in seruum. Apelles uero periculi quod euaserat memor, tali quadam pictura calumniam ultus est. Ad dextram uir quispiam sedet auribus prælongis, simillimis Midæ auribus manum protendens procul aduentanti Calumniæ, circum quem due assistunt mulierculæ, Ignorantia (ut uidetur) & Suspectio, ex altera parte accedit Calumnia muliercula supra modum bellè compta, ardens atq; commota, aspectu igneo uelut rabiem quandam iramq; præferens, læua faciem tenet accensam, altera adolescentem capillitio trahit manus in cælum attollentē. Superosq; obtestantem. Hanc comitatur uir pallidus, deformis, in teneis oculis aspectans, & similis ijs qui longa ualitudine contabuerunt, quem faciliè conijcias Liuorem esse, quin etiam aliæ due sequuntur quæ Calumniā hortantur instruunt atque comunt, altera (ut indicauit mihi tabulæ interpres) dicitur Insidiæ, altera Fraus, à tergo insequitur quædam lugubri admodum ueste operata, pul

Calūniæ
 Apellæ
 effigies.
 Ignoran-
 tia, suspi-
 tio.

Calumnia

Liur.

Insidiæ.
 fraus.

ta, pul

CALVMNIAE.

ta, pullata ac lacera, hæc dicebatur Poenitentia, quæ in Poeniten-
 ter gunt auersa, lachrymans magna cū uerecūdia Ve-
 ritatem accedentem respexit. Atq; ad hunc quidē mo Veritas.
 dū Apelles suum ipsius periculum in pictura effinxit
 A ge uero et nos (si uidetur) Ephesū pictoris exemplo
 percurramus ea q̄ Calumniæ coniūcta sunt, prius sine
 quodam ipsam circumscribentes, ita enim nobis ima-
 go eius apparebit. Est igitur Calūnia delatio quedā
 clancularia, ipso q̄ accusatur nescio, ac proinde nō de-
 fendente, ex una duntaxat parte citra refutationem,
 credita, atq; hæc definitio est uocabuli. Porro cum
 tres persone sint ita ut in comœdijs Calumniatoris
 delati, et eius apud quem delatio fit, quæq; singulatī
 spectamus, cuiusmodi, quæ fiunt, esse consentaneū est
 ac primum producamus Protagonistē ipsius dram-
 atis, ipsum calumniæ autorem dico, nam quod is bonus
 uir non sit omnibus opinor persuasum, ac manifestū.
 Nemo enim q̄ sit bonus alteri autor erit mali, est enim
 boni uiri iuuandis amicis, non ijs, q̄ malo iniuriæue gra-
 ues sunt criminandis inq; odium uocandis, probitatis
 beneuolentiæq; opinionem querere, ceterum q̄ is ini-
 quus, iniurius, impius, et ijs qui ipso familiariter utun-
 tur perniciosus sit, facile est discere. Nam quis neget
 Aequalitatē in omnibus rebus et illud (quod in pro-
 uerbio est) ne quid nimis, iusticiæ esse munera, Inaqua-
 litatem uero quodq; nimium est ab iniusticia proficis-
 ci; Porro qui clancularia aduersum absentes calūnia
 utitur

Calūniæ
definitio

Qz calū-
niator nō
sit uir bo-
nus.

Aequali-
tas iusti-
ciæ mu-
nus.

Inaquali

DE NON CREDENDO

*tas iniusti-utitur, quomodo is æqualitatis lineas non transilit? quĩ-
tie.* auditorem totum sibi asserit, eiusq; aures falsa delatio

*Vtrāq;
pars audi-
enda.* ne opplitas, alterius defensionĩ obturat planeq; iniurias
reddit, extrema hoc quidem iniuriæ est, quod optimĩ
quĩq; legum latores ut Solon & Draco testantur, qui
iure iurando Iudices astrictos esse uoluerunt, ut ex
æquo utrosq; audirẽt, & æqualẽ rebus iudicadis fauo

rẽ attentionẽq; preberent, donec re utrimq; diligẽter
expensa, uter esset causa meliore clarẽ appareret, im-
pium uero & prorsus iniustum putauerunt fore iudi-
cium, si quando cum accusatione defensio non compa-
raretur. Nam & ipsos deos indignaturos dixerimus,
si criminatori cum omni impudenciã quẽcunq; lubi-
tum fuerit dicere permittamus, obturantes autem dela-
to aures, aut silentio dissimulantes perperam aduer-
sus ipsum sententiã feramus, prioris nempe solius cri-
minatoris oratione uicti: quare quis recte dixerit, ca-
lumnias neq; secundum æquum, neq; legem, neq; ius iu-
randum, legitimum fieri, quod si parum probati uidẽ-
tur legum latores, præcipientes ita demum iustas fer-
ri sententias, si parte utrāque audita ferantur, adducã
Poẽtam facundiss. longẽq; optimũ, qui his de rebus cla-
rũ, apertũq; testimoniũ tulit, imò uero legẽ scripsit:
Nec litẽ (inquit) audita nisi parte utrāq; recidas.

Intellexit nimirum Sapientiss. Poẽta inter ceteras iniu-
rias quibus uita mortalium scatet, nullam esse grauiorẽ,
atrociorẽq;, q̃ non auditum, nec ad defensionẽ
admis

CALVMNIAE.

admissum condēnare, quod quidem Calumniator ubiq;
facere tentat. Semper enim cum cui Calumniam struit
audientis iræ subjicit, modisque omnibus inuidiam ip-
si facere studens, defensionem testā clanculariāque cri-
minatione delato præripit. Neque enim liber est, sed
timidus quisquis eiusmodi est homo, nec in apertū pro-
dit, sed ut insidiatores, ex latebris iacula mittit, ut ne
quis se contra armis instruat pugnāque capeßsat, sed
dubius, atque adeo omnis pugnae inimicitiaque igna-
rus conficiatur, quod efficax sanè & uehemens argu-
mentum est, Calumniatores nihil recti saniue dicere,
etenim ut nullus qui aperto Marte uincere potest, ad-
uersus hostem insidijs aut dolo utitur, ita qui sibi bene
conscijs est, is opimor palam ac manifesto audebit
reprehendere, corrigere, & refellere. Porro istiusmo-
di plurimos uideas in Regum aulis & in potentū, prin-
cipūque amicicia charos esse, ac plurimi fieri, ubi mul-
ta est inuidia, suspensiones innumerae, uariae adulationū
calumniarumque formæ. Namque ubi spes amplior, ibi
& inuidia grauior, odium periculosius, & emulationes
maligniores, proinde in alterum quisque inten-
tos fixosque oculos habet, & uelut qui singulari certā-
mine cū hoste decernit, uigilantiß. oculis oīa lustrat, si
cubi forte aliquam corporis partem conspiciat nudā,
quā telis suis appetat. Sic calūniator studiose obseruat
captatque quod carpere, auillarique in alio possit, &
dū qsq; primus esse cōtēdit, uicinū depellit, qñ si pōt
resupinat

DE NON CREDENDO.

resupinat supplantatq; præcedentem, ubi bonus uir ac
frugi planè euertitur, deprimitur, deniq; cum ignomi
nia eijcitur, improbus uero, quo est adalätior ex ad
uequiciam instructior, hoc magis laudatur, probatur
q; in summa uincit quæ præuenit, primusq; accusat et
ut uerissime inquit Homerus.

Qui modo pugnauit uictor Mauorte secundo
Aduerso uictus cadit idem Marte peritq;

Itaq; uarias alius in alios uias molitur, certamine ui
deliat proposito de rebus haudquaquam paruis, inter
quas ut compendosissima, ita periculosissima est, qua
p calumniã itur, quæ initiũ qdẽ sumit ab inuidia in qua
pluſculum spei sit. Sed calamitosos, tragicos, et ærũno

Calumnia
res neuti
q; simplex

sos inducit exitus. Iam ne paruum neq; simplicem rẽ
putes. Nam multa arte nec minori industria, tum plu
rima ac solerti diligentia indiget. Neq; enim usq; a
deo noxæ calumnia posset, nisi quodã persuasibili mo
do fieret, neq; uiuere ueritatem, quæ suam sibi semper
locum ceteris omnibus fortior inuicta tueri solet, nisi
blandicijs multis, persuasione uaria, fucisq; innumeris

Qui dig
nitate pre
fulget ma
xime calũ
niæ obno
xius.

uteretur, Maxime autẽ calumniæ obnoxius est, qui dẽ
gritate aut magistratu eminet, atq; ob id inuisus ijs
quos a tergo reliquit, in hunc quisq; ærtatim iaculum
mittit, non aliter q̃ si obicem pedibus oppsitum con
tur amouere, persuasum habens si Coryphæum illũ ex
pugnarit atq; amolitus fuerit, iam sese primum futu
rum. Et quemadmodum in gymnicijs certantibus

accin

C A L V M N I A E.

accidit, in quibus bonus cursor proinus ut a carceribus emissus est: primas præripere studens omni conatu menteq; ad metam contendit, spemq; uictoriæ certam in pedibus habens, nihil remoræ vicino molitur, neq; curiosulus cessat circa alios eiusdem certaminis sodales, uerum improbus ille et inglorius Antagonistes diffidens celeritati pedum suorum, ad dolos fraudesq; conuertitur, et unum hoc spectat quomodo currentem retinere aut impedire possit, quippe qui sciat si ea ratione non succedat, haudquaquam se uinere posse, ita quoq; in fortunatorum ac beatorum amicitijs fit. Nam si quis præcellit, huic statim insidiæ paratæ sunt, et incautus incaustoditusq; inter medios protinus miser comprehenditur, abripiturq; hostes. Porro hi amici uidentur et ut tales amantur colunturq;, nimirum qd alijs nocuisse ac detraxisse putantur, Ceterum ut fidē faciant et uerisimile uideatur quod aiunt, omnibus nervis hoc agunt, in hoc sunt seduli. Huc omnes ingenij uires depromunt, nequid nectant absonum aut absurdum, itaq; si quæ in alio sunt eleuare, inq; peiorem partem interpretari uelint, summopere (ut dixi) studēt ut uerisimilis sit criminatio, uelut Mediam accusant quasi ueneficam, diuitem ut tyrannicam, tyrannicam ut proditorem, interdum etiam et is qui audit materiam ac discrimen calumniarum, suggerit calumnianti atque huius moribus sese accommodantes, improbiſſimi cauillatores, facile coniectant qua re fidem suā impudentia

Calumnia
uerisimi-
lis.

DE NON CREDENDO

pudētia ac scelere facere possint. Nam si ipsum Zeloty-
 pam esse uideant, amuit (inquiunt) uxori tuæ inter
 coenandum, et ipsam crebro aspectans ingemuit,
 quin et Stratonice non insuauiter planēq; amant et il-
 lum respexit, ualent enim apud istiusmodi hominem
 calumniæ, quæ adulterij insimulant: quod si poëscos
 studiosum esse cognoscant, eaq; de causa magnopere
 ipsum sibi placere, per Iouem (inquiunt) irrisit, tradu-
 xitq; Philoxenus carmina tua, atq; inconcinna tam
 mensura, q̄ compositione esse dixit. Apud eum q̄ pius
 religiosus ac deorum est amans, accusatur amicus tā
 q̄ impius et irreligiosus, qui Deum è medio tollat, et
 prouidentiam numinis esse neget, quod quum audit, sta-
 tim perinde ac si uestro aures feriatur, incādescit (uti
 par est) et auersatur amicum, nec rem propius expen-
 dit, omnino enim huiusmodi quædam excogitant et cō-
 miniscuntur, quæ maximè ad iram excitandam faciāt,
 plurimūque audientis bilem exacuant. Itaq; quæ quæ-
 q; re aut parte præstare cognoscunt, hanc telis petūt,
 huc sagittas suas depromunt, donec subita ira, audien-
 tem ita turbauerint, atq; exagitarint, ut indignitate
 rei permotus, nec exquirendæ ueritati operam dare,
 nec excusantem tanq̄ iā crimine uero conuictum aus-
 cultare uelit. Efficacissimum sanè atq; expeditissimum

Demetri⁹ Calumniæ genus est, quod cum auditoris cupiditati
 Platon⁹, bus pugnat. Apud Ptolomæum cui Dionysio cognō-
 mentum, quidam criminatus est Demetrium Platon⁹

cum

CALVMNIAE.

cum, quod in Dionysiiis aquam biberet, & solus omnia-
um muliebribus indumentis nō amicaretur, & nisi ac-
cersitus mane uinum in conspectu omnium bibisset,
& purpura indutus, cymbalisq; pulsatis saltitaf-
set, actum de Demetrio fuisset, utqui fuisset uisus
alia quā Regis uita delectari, ac parum probare
quæ Ptolomeus in uoluptate ac delicijs habebat. Por-
ro apud Alexandrum, maximum profecto crimen e-
rat, si quis deprehensus fuisset non uenerari ac ado-
rare Hephestionem. Nam ut mortuus erat Hephestio
on, Voluit Alexander nimio erga puerum affectus a-
more, præter reliquam funeris magnificentiam, etiam
Deum haberi Hephestionem, protinus itaq; phana pas-
sim in urbibus erecta, delubra ædificata, aræ, sacra, ac
denique festa nouo huic Deo publicis suffragijs con-
stituta sunt, eratq; maximum omnibus iusiurandum He-
phestion, quod si quis isthæc risisset, uisusue esset non
admodum Deum uenerari, huic mors imminabat poe-
na, Ceterum assentatores iuuenilem Alexandri affe-
ctum ac uotum animaduertentes, mox etiam acena-
dere & suscitare illa cœperunt, somnia quædam
narrantes Hephestionis, tum uisa quædam atque ap-
paritiones commemorantes, præterea sanandi curam
dique potestatem ipsi tribuebant, quin & responsa
& oracula Hephestionis prædicabant, breuiter sacra
faciebant, quasi tutelari malorumq; depulsori Deo.
Itaq; mirū in modū delectabatur audiēs hæc Alexāder
postre-

DE NON CREDENDO

postremo, uera quoq; esse credidit, & magnopere sibi
 placere coepit qui nō solum ipse dei filius esset, Sed et
 am quos uellet ipse deos facere posset, quot igitur ue-
 risimile est, ex Alexandri amicis per id temporis ma-
 lum abstulisse ob Hephestionis diuinitatem, quod acce-
 sarentur communem illum omnium deum non uenera-
 ri & quot aula exactos, quot Regis amicitia excidisse
 credibile est: eodem tempore Agathocles ille Samius
 dux militiæ, & Alexandro in primis charus honora-
 tusq; periclitabatur, ne leonibus committeretur, uel
 æt accusatus quod præteritis Hephestionis sepulchrū
 lachrymatus fuisset, cui dicitur Perdica hoc modo au-
 xiliatus esse, adiurabat Perdica per Deos Deasq; om-
 nes atq; ipsum adeo Hephestionem, inter uenandum
 obtulisse se Deum (nempe Hephestionem) iussisseque
 ut suis uerbis nunciaret Alexandro, uti parceret Aga-
 thocli, neq; enim q̄ dubitaret deum esse, quod uē mor-
 tuum Hephestionem crederet, sed q̄ ueteris arctæq;
 amicitia recordatus fuisset, idcirco fleuisse Agatho-
 clem. Assentatio igitur & calumnia maxime tum qui
 deum locum habebant, commodè atq; astute pro Ale-
 xandri affectibus adhibita, & tanq̄ in obsidione ho-
 stes ardua prærupta & inaccessa moenium loca nō ag-
 grediuntur, Sed qua urbem incustoditam, moenia infir-
 ma aut pressa sentiunt, hac omni molimine & confer-
 tim irruunt, ut facilius inuadere ac urbem capere pos-
 sint, sic Calumniatores ubi uident animam affectum
langui

Agatho-
cles.

Perdica.

CALVMNIAE.

languidū & facile accēssibilem, huc se intendunt, huc omnes machinas applicant, denique expugnant capiuntq; nimirum nullo obfistente, aut incursum præsentiēte, deinde simul ac intra muros semel admissi sūt, omnia incendijs miscent, exurunt, ingulant, atque exigunt, cuiusmodi quōque uerisimile est fieri animo capto, & in seruitutem redacto, Arma uero quibus aduer Arma Cāsus absentes utuntur Calumniatores, huiusmodi serlumniationē sunt fraud, mendacium, periurium, obtestatio, impudentia, & aliæ id genus infinitæ imposturæ, quarum Assentafacile omnium maxima est Assentatio cognata, Imō uetio malum ro soror calumniæ. Nemo igitur tam generosus, nulli pnciosiss, tam adamantino muro uallatus est animus, qui non assentatoris callida delatione capiatur ac succumbat, suffodiente uidelicet & euertente murorum fundamenta Calumnia. Atque hæc quidem foris sic habent, Porro intus multe uariæque proditiones confligunt, hostemque foris oppugnātem adiuuant, manus porrigentes ac portas aperientes, denique annitentes modis omnibus, ut is qui audit capiatur, primum, nouarū Nouarum rerum appetētia, quæ naturaliter omnibus hominibus rerum appetentia. insita est, deinde nausea ac fastidium. Postremo, quod Nausea. ad noua & inaudita libēter aures arrigimus, delecta Nouis auris, & suspitionibus q̄ passim plurimæ offeruntur, nos diendis de met haud graute accommodamus. Proinde noui quos lectamur, dam quorū aures huiusmodi rebus audiendis nō aliter

DE NON CREDENDO

pruriunt titillanturq̃, quàm si plumula aut scapello
leniter fricentur. Postquàm igitur ab omnibus his ad
iuti Calumniatores irruerint, pro uiribus omnia po-
pulantur, nec difficilis opinor uictoria, ubi nemo repu-
gnet aut impetum reprimat. Sed qui audit, ultro neum
sese dedat, & qui accusatur, insidias sibi structas nesci-
at. Quasi enim noctu urbe capta dormiētes, ita per ca-
lumniam accusati opprimuntur, & quod omnium est
indignissimum, qui sic delatus est, ignarus omnium q̃
acciderunt, amicum adit alacer ac uultu hilari, ut po-
te nullius sibi male conscius, pro more q̃ consuevit di-
cit ac facit, nescius miser quanto in periculo, quantisq̃
insidijs uersetur. Hic si ullam generosi animi micam
in se amicus habet, si liber, apertus, minimèq̃ suatus
est, protinus iram eijcit, et omnem stomachum euomit,
atq̃ amici defensione accepta, tandem cognoscit sine
causa se amico succensuisse. Qui autē degenerem humi-
lemq̃ animum gerit, admittit quidem amicum & sum-
mis labijs arridet, ceterum clam odit, dentibusq̃ frē-
dit: & quemadmodum P oēta ait,

Fumantem uapido sub pectore concoquit iram.

Quo certe homine nihil esse puto iniquius seruiliusq̃,
mordet labrum, iram fouet, alitque, odiū in cordis pe-
netralibus conclusum auget.

Lingua aliud profert aliud sub corde uolutat,

Et sub Hilari ac Comico uultu tristem plenamque ca-
lamitatem Tragœdiam agit, ceterum id tū maximè
fit,

CALUMNIAE.

fit, quum, q̄ accusauit, olim amicus fuisse creditur ac-
 cusato, tū enim neque uocem delati amplius, neque re-
 sponſionem audire uolunt, utpote fidem Calumnie
 ex ueteri illa amicitia præſumentes, ac ne illud qui-
 dem cogitantes, multas ſæpe uel inter amiçiſſimos o-
 dij cauſas incidere poſſe, quæ alijs non perinde notæ
 ſint, quid? quod interdum qui ipſe in culpa eſt, ſocium
 anteuertit accusando? ut cum prior accuſarit, ipſe ſu-
 ſpitiōe ac crimine uacet, in ſumma inimicū ſuū, nemo
 auſit falſo accuſare, hoc ipſo enī noīe, falſa ac neutiq̄
 credēda uidebitur criminatio, q̄ manifeſtā calūniæ cau- Calumnia
 ſam præ ſe ferat, ſed ijs, q̄bus ipſi maxime amici uideri tores eos
 uolūt, inſidiātur, qd̄ ut facilius fiat, prius ipſorū q̄bus criminan-
 narraturi ſunt, beneuolentiā captant, affirmantes, ſe tur quorū
 dū illorum utilitati cōſulant, ne amiçiſſimis quidem ac putantur
 neceſſarijs parcituros. Sunt item alij, qui tametſi poſt amici non
 reſciſcunt, amicos iniuria apud ſe delatos eſſe, tamen hoſtes.
 ne pudore ſuffundantur quòd falſis delationibus cre-
 diderint, neque accedere, neque omnino aſpicere ami-
 cos audent, quaſi ipſi iniuria affecti ſint, q̄ amicos ni-
 bil iniuriæ admiſiſſe cōpererint. Itaq; plurimis malis
 uita humana obnoxia eſt, quia tam facile citraq; ueri-
 tatis expenſionē Calumnie fit fides, ſic ipſa Antea. Antea.
 Aut morere (inqt) o Procte aut interſice Bellerophōtē Bellerop-
 Namque tuam uoluit me conſuprare ſodalem. phontes.
 Atqui ipſa prior iuuenem aggreſſa fuerat, & ad fur-
 tiuum concubituſ ſollicitarat. Sed ab eodem reiecta

DE NON CREDENDO

despecta; fuit, minimumq; abfuit, quin iuuenis ob id cum Chimæra commissus periret, hoc scilicet castitatis suæq; erga hospitem reuerentiæ præmiū abstulisset adolescens integer scelerisq; purus, ab adultera muliere clatus, ipsa Phædra quôq; ad eundem modum absentem priuignum accusans effecit, ut pater filium

Phædra

Hippolyt⁹

Hippolytū execraretur, dirisq; deuoueret nihil omnino promeritum. Sed dicit aliquis, sic quidem res habet ut dicis, uerū qui accusat sæpe uir est fide dignus, præterea iustus et prudens esse uidetur, æquum est animum illi aduertere, quippe cum nunq in cuiusmodi scelere deprehensus sit, esto sane, sed age, ecquis Aristi

Aristides
cognomē-
to iustus.

de fuit iustior? atqui tamen et ille aduersus Themistoclem conspirauit, simulq; plebem concitauit, etiam ipse (ut aiunt) popularis gloriæ ambitione uellitatus. Nam iustus quidem Aristides si cum alijs conferatur, ceterum homo fuit, irasci potuit, et quosdam amore, quosdam odio prosequeretur. Iā si uerum est quod de Palamede dicitur, constat sapientissimum quôq; omnium Achæorum, ceterisq; alijs in rebus optimū, dolos, insidiasq; inuidia stimulatū struxisse, uiro amico, consanguineo, atq; adeo ei qui cum ad commune belli periculum enauigarat, usq; eò omnibus hominibus insita a natura in huiusmodi rebus peccandi libido uide

Palamedes ab
ulyssē accusatus.

Socrates.
Themistocles.

tur. Porro quis Socratem illum sine dolore commemoret, Athēniensibus præter meritum tanq̃ impium et insidiatorem accusatum? Quis Themistoclem? quis Miltiadem?

CALVMNIAE.

tiadem? qui post tot, tāq; præclaras uictorias quam pa Miltiades
triae ab hostibus retulerunt, in proditionis suspitionē
maluolorum opera, Graeciae uenerunt. Innumera enim
eiusmodi exempla sunt ac plerāq; iam eorum uulgo
non ignota, quid igitur facere conuenit uirum bonum,
ac prudentem si quando de probitate uiri aut uirtute Consilium
dubitet? Nimirum quod Homerus sub Sirenum fabula euidendi
docuit, præternavigabit pestilentes hasce aurium uolu Calumniā
ptates, obturabit aures, nec temere eas aperiet huius-
modi morbo affectis, sed diligentem adhibebit hisque
dicuntur custodem et obseruatricem rationem, ut quæ
bona sunt possit expendere atq; admittere, quæ mala
excludere atq; arare. Siquidem ridiculum absurdumq;
fuerit, ædum constituere custodem, aures uero atque
mentem omnibus aperta relinquere, quare simul atq;
accesserit nos quispiam eiusmodi narraturus, rem ex
se ipsam penitus et ad amussim expēdere oportebit,
nec eius qui narrat atq; uita, aut in dicendo solertia
spectanda erit, quo enim quisq; in persuadendo uehe-
mentior, efficaciorq;, tanto opus est excussione, rei q;
expensione diligentiore et exactiore. Non oportet
igitur fidere alieno iudicio, multo uero minus odio ac
eusantis, sed sibi quisq; ueritatis disquirendæ potestā-
tem seruet, calumniatori inuidiam attribuat, utrimq;
argumenta libret ac ponderet, ut singulis ad eum mo-
dum accuratè pensiculatis, uel amare quem explora-
uerit, uel odisse liceat. Verum ipso protinus initio ui-

DE NON CREDENDO CALVMNIAE.

Etiam Calumnia concedere, iuuenile sanè, humile atq;
inter mala haudquaquam minimum censendum. Sed horum
omnium (ut initio diximus) causa est ignorantia, cuius
tenebris sua cuiusque uita altissime immersa est. Proinde
si quis diuorum uitas hominum detegeret, fuga se ad
inferos proriperet Calumnia, nullo ubi tuto com-
sistat loco apud superos relicto, nimium
rebus mortalium a
ueritate iam re-
tecta atq;
illustra-
tis.

Ad Lectorem.

Qui cupis a tetricis paulisper ludere curis.
Et dare ridiculis tempora pauca deis
Hæc lege quæ nuper sermone uagantia laxo
Græca, per ausonios iussimus ire pedes
Primus mellifluo quondam hæc dedit ore disertum
Lucius, ille hominum risor et ille deum.

PROMETHEI ET IOVIS DIA-
 LOGVS LVCIANICVS, CARMINE LA-
 tino redditus, per Nicolaum
 Grudium.

Vondam Caucasea defixus rupe Pro-
 metheus
 Viuida dū nimium uiscera vultur
 edit
 Dumq; impar pœnis mortem metus
 itq; uocatq;.

Sic magnum affatus dicitur esse Iouem
 Solue precor miserum, Diuum pater optime, solue PROME
 Afflictum infandis satq; superq; modis
 Nostrum poena scelus pridem exuperasse uidetur
 Solue precor nimio Iupiter alme malo
 Hæc Deus, ad dulces namq; hac transibat amores
 Audit, & irata talia uoce refert
 Tene ais ut soluam, iustissima uincla relaxem IVPL.
 Perfide? flagitijs uincla minora tuis?
 Tene ais ut soluam: te exutum ut compede mittam?
 Compede debueras qui grauiore premi.
 Par erat a toto totum te monte grauari,
 Hepar & innumeras esse decebat aues,
 Id quoque non solum plecti debebat, at ipsa
 Noxia de media lumina fronte trahi.
 Hæc cūcta es metitus, plusq; his scelerate Prometheus
Dum
 B. iij.

PROMETHEI ET IOVIS.

Dum prauos homines peſſima monſtra creas
Dumq; ignē hoſtili cœleſtem ſubtrahis aſtu,
Fœmineumq; noua dum facis arte genus,
Nam q; & ipſe mihi carnis partitor, iniqua
Straxiſti occultum calliditate dolum,
Oſſa mihi tantum obtrudens, carnem tibi ſeruans,
Quid referam? & quota pars criminis iſta tui?

PROME. Supplicio quin iam diro ſcelus omne piavi,
Strictus, & aſidua peſt ora tonſus aue.

IVPI. Necdum ſupplicio, quod ais, ſcelus omne piavi,
Nec ſatis admiſſis eſt ea pœna tuis.

PROME. Solue tamen, gratis non ſolues Iupiter, unum
Vtile nam monitum præmia magna dabo.

IVPI. Novi ego fallaces monitus, fallacia noui
Præmia, ſic iterum ludificare parat?

PROME. Haud paro, nec ſucum faciam mihi crede, quid autem
Si fallā, lucri ſit precor inde mihi?
An uero horrendus neſcis ubi Caucasus extet,
Vinculāq; an deerunt, ſi tibi uerba dabo?

IVPI. Ergo age dic primum quæ præmia tanta reponis,
Vtile dic monitū, dic age, ſi quod habes.

PROME. Si tibi nunc dicam quo tendis, habebitur æqua
In reliquis uati conſimiliſq; fides?

IVPI. Aequum eſt, atq; pacem poſſis modo dicere habebō.

PROME. Vndiu age in Thetidis furta capita ruis.

IVPI. Recte, age nunc monitum promiſſaq; præmia proſer,
Credibile eſt uerum dicere poſſe quidem.

Nercia

PROMETHEI ET IOVIS.

Nereidis fuge concubitus, ea gaudia iuta,

PROME.

Gaudia, mox quanto contemneranda malo?

Namq; ea si sortum gignet, dabit is tibi quondā,

Saturno dederas ipse quod ante patri.

Hocce ais, regno me quod pulsus olimpi,

IVPI.

Turpe quod exilium is exitiumq; dabit?

Absit id ut fiat, tibi Iupiter alme, minatur

PROME

Tale aliquid Thetidis triste cubile tamen

Ergo Thetis ualeat, tūq; officiose Prometheu

IVPI.

Iam nunc Mulciberi liber abito manu,

τέλει.

CVPIDINIS ET IOVIS DIA.

LOGVS EX EODEM, PER HA=

drianum Marium Machilini-
ensem.

Liger hasce, minis puer exanimatus
auitis,
Sollicito mœstas ædedit ore preces
Ergone, peccarim sanè pater optime
diuum,

Spes ueniæ, sceleri non patet ulla meo?
Sum puer, ætatis teneræ uestigia lapsant,
Lanugo teretes non habet ulla genas,
Ignoscas stulto temeraria facta puello,
Non sapit hæc ætas, lubrica, mentis inops,
Iupiter hæc contrà, neque enim exagitata refedit,
Bilis adhuc, sæuas & tonat ore minas.

IVPI.

Tun' puerum uis te scelerate Cupido uideri,
Cum sis longæuo grandior Iapeto?
An quia nec mentum, barbam, nec tempora canos
Produxère, puer tu ueterator eris.

CVPID. Ille ego quod commisi autem ueterator, ut inquis,
Condignum manicis compedibusq; nephas.

IVPI.

Scilicet & tua facta scelus tibi parua uidentur?
Nec pudet hisce deum ludificare modis.
In quot me formas, in quot me corpora uertis?

Quantu

CVPIDINIS ET IOVIS,

Quantula & imperij pars modo salua Ioui?
In tauros, satyros, cycnos, & deniq; in aurum,
Et quæ non tandem monstra subire iubes?
Nec tamen ulla mihi iusto respondit amore,
Debueram id certè munere ferre tuo.
Tu poteras paribus Nymphas succendere flammis,
Et faciles uoto reddere quâsq; meo.
Sed nihili mea maiestas, mea numina fiunt,
Numina, terrigenis, & metuenda deis.
Nunc latitans, fictis Nymphas captare figuris,
Poscere nunc Magicam cogor amator opem.
Turpe quidem dictu, nec me mea nouit amica,
Hæc cycnum, nitidum deperit illa bouem.
Tum propius uerum si quæ conspexit amantem,
Ad terram exanimis prona timore ruit.
Desine mirari, neq; enim mortalia tantum
Sustineant nomen lumina ferre tuum. CVPID.
At quæ nomne tibi Deus est quoq; flauus Apollo? IUPI.
Et Branchus tamen hunc atq; Hyacinthus amât
Mortales ambo, tam multo lumine clarum,
Lumine, quo cælum lustrat & altus humum.
Imò etiam hunc ipsum tremuit Peneia Daphne, CVPID.
Nil faciem imbarbem, nil remorata comam,
Formosumq; Deum syluas per & auia fugit,
Ceu fugit infestos excita ceruus canes.
At tu magne pater, gratus uis esse puellis,
Precepta hæc, memori, quæ dabo, mente tene,
Mortales

CVPIDINIS ET IOVIS.

Mortales statuis si quando uisere formas,
Concusso Clypeo ne minitèrè caue,
Et tua dimittes descendens fulmina cælo,
Humanis oculis ista ferenda putas?
Sume uenustates, & suaves induc uultus,
Et niteat compto dulcis in ore decor,
Mitra demissos utrimq; resuane capillos,
Et tere purpurea ueste decorus humum,
Regales demum crepidas atq; rigentes
Subliga, & incessum qua potes arte iuuas,
Sic nitidus molles ad tympana flecte choreas,
Utq; canet, certo, tibia, uade gradu,
Multa puellarum, fac hæc, te turba sequetur,
Menades & plures, quàm Dionysus habet.
Quin apage, haud tanti est, nec amabilis esse uolebã,
Hisce modis, dabis hoc arte Cupido tua.
Imò caue teneros in totum cætus amores,
Omnia qui potis est hoc quoq; credo potest,
Non ea mens animo, nec sic exosa uoluptas,
Sed da captato semper amore frui
Et mihi da faciles aditus, facilesq; puellas,
Hac tibi nunc ueniam conditione dabo.

VENERIS ET LVNAE DIALO GVS PER EVNDEM.

It affata uagam fertur Venus au-
rea Lunam,
Cum miseram blandus corripuisset Amor.

Quid mea Luna tuos tam turpeis VENVS.
fama furores

Nunciat, & passim quæ dea fœda refert
Tene adeo totam teneris in amoribus esse,

Vt nec in officio sis bene sana tuos
Et Cares quandoq; citis transuecta quadrigis

Aurige missæ munere sistis æquos,
Sublimeisq; solo defigis ab æthere vultus,

Dilectumq; oculis Endymiona petis,
Qui fessus iaculisq; feras currûque sequendo,

Languidulus dulci membra sopore iacet,
Quin etiam è medio in terras descendere cursu,

Et iuuenem propter procubuisse ferunt,
Hæc Venus, at contra vultus demissa rubentis,

Rettulit, admissi conscia Luna sui.

Quid misere mihi magna meos Cytherea furores LVNA.
Exprobras? gnati sunt ea facta tui,

Ille mihi solus tantorum causa malorum,
Illius infida spicula torta manu.

Mitte illum mea Luna, mihi est iniurius ipsi,

VENVS.

Quæ

VENERIS ET LVNAE.

Quæ genui, lusi me quibus ille modis?
 Is me frondosam nuper sceleratus in Idam
 Anchisæ phrygiæ traxit amore uiri,
 Nunc etiam Assyrii iuuenis succendit amore,
 Ardentem Lybani per iuga celsa trahens.
 Hic quoq; dimidio nunc me fraudauit amoris,
 Et mea est Hecate participatus amor.
 Multaq; præterea, miseram quibus ille parentem
 Lusi, & o uellem non peperisse nephas.
 Sæpe illum increpui dictis, & percita tristi
 Adieci horrendas seu furore minas,
 Sæpe arcum minitata habilem, minitata pharetram
 Frangere, quæq; grauis tela pharetra tenet,
 Sæpe manu uolucris minitor præcidere pennas,
 Quis sese huc illuc insidiator agit.
 Nunc etiam crepida ploranti & multa roganti
 Nequicquam, pepuli nudula terga graui.
 Nec scio qui fiat, uix uerba minantia dixi,
 Et tepido teneras irrigat imbre genas,
 Atq; adeo scelerum iam pœnituisse putares,
 Et tamen ad mores mox redit ille suos.
 Sed mihi dic Phœbe, num pulcher amasius iste
 Est tuus, & tantæ dignus amore deæ?
 Nam si formosus, fuerit lenimen amoris
 Solamenq; tui forma decora mali.
 Ille meis Cytherea oculis formosior unus
 Omnibus est, tellus quos spacirosa capit.

VNA.

Præcia

VENERIS ET LUNAE.

Præcipue placet ille tamen, cum rupibus altis

Dormit, proq; thoro est sub Ioue strata chlamis,

Cum formosa tenet labentis læua sagittas,

Et fulcit lassam dextra supina caput.

O qui tunc roseo procedit anhelitus ore?

Quàm uerè ambrosius pectore spirat odor?

Ab quoties medio deflecto ex æthere cursum,

Atq; adiens summum uix pede rado solum?

Ne strepitu placidam turbem importuna quietem,

Et qui composito lucet ab ore decor,

Scistibi quæ post hæc, qui postea somnia lusus

Quæ referenda forent gaudia, quiq; ioci.

Sed misera indomitis solito uehementius uror

Ignibus, et fari non finit acer Amor.

Hæc habuisse olim retulit facunda uetustas

Inter se magnas mutua uerba deas.

Si potis est alto Lunam deducere cœlo,

Aliger, à flammis quis modo tutus erit?

τέλ. Q.

PANIS ET MERCVRII DIA- LOGVS PER EVNDEM.

PAN.

Alue Cylleni , magni Iouis inclyta
proles,
Diuorum interpres , & mihi chare
pater.

MERC. Salue & tu, quotiesq; uelis quantumq; sed istuc
Fare age, qua dicas me ratione patrem.

PAN. Non tu Mercurius, non tu Cyllenius ille es,
Quem genuit summo candida Maia deo?

MERC. Ipse ego sum certè, nec te tua lumina fallunt,
Nunc mihi qui gnatus sis precor æde meus.

PAN. Non sum legitimæ fateor sub fœdere tedæ:
Sed tibi furtiuo natus amore nothus.

MERC. Imò capræ atque olidi puto consuetudine capri
Pessimè, non nostro es, natus adulterio,
Nam quî te nostro credam de semine natum,
Cui cingunt frontem cornua torta trucesq;
Cui tegitur barba memum deformis caprina,
Cui dura informi corpore seta riget,
Cui nares istæ, cuique ungula secta, cuique
Contegit obscenas pendula cauda nates.

PAN. Quid mihi nil merito genitor conuicia gnato
Dicis? & incestis tu genus ipse tuum?
Quidquid habent menda, quicquid mea mēbra pudoris,
Non mi-

PANIS ET MERCVRII.

Non mihi, sed ueniunt impropere tibi,
Quin igitur quæ te tulerit mihi mater, aperte

MERC.

Fare, fidem dictis si cupis esse tuis,
Nam mihi quid tandē acciderit demiror, et haud me
Sum memor hirsutæ concubuisse capræ.

Non tibi me talem genitor uillosa capella,

PAN.

Sed compressa tibi uirgo puella tulit,
Ipse mihi tecum memori fac mente reuolua,
Sit ne tibi Arcadico rapta puella solo.

Quid digitorum rodis? quid adhuc uelut inscius hæres,

Non subit Icarij Penelopea senis?

Ergo quid euenit misera, quod non mihi, sed te

MERC.

Hirco consimilem, capripedemq; tulit?

Verba tibi ipsius referam, quibus illa supremum est

PAN.

Affata, Arcadicos cum peteremus agros,

Gnate, ait illachrimans, genitrix ego sum tibi, uerum

Te patre Mercurio noueris esse satum,

Mercurio, superum qui fert mandata deorum

Mercurio, ex ipso quem Ioue Maia tulit,

Nec uero moueat, quod stant tibi cornua fronte,

Quodq; refert hirtum tibia secta caprum,

Nam pater ipse tuus quo mecum tutus esset,

Et ne non noster forte lateret amor,

Induit hircinos uultus, speciemq; pudendam,

Atq; hinc sunt formæ tristia damna tue.

Iam scio, iam memin' factum mihi tale quid olim,

MERC.

Et metamorphosis me subit illa mei,

C

Ergo

PANIS ET MERCVRIVS.

Ergo ego qui forma laudor, facieq; uenusta,
Cui nondum in teneris barba stat ulla genis,
Scilicet ille ego te dicar genuisse: futurus
Ridiculo cunctis, ludibrioq; deis?

PAN.

Haud tibi dedecori fuero pater optime, ne me
Artis inexpertum, de generemq; puta,
Ipse ego thyrsigero comes indiuisus Hiacchos.
Suaue cano iunctis carmen harundinibus,
Me sine nil potis ille: meis ea gratia rebus,
Ipsiusq; leucis duco subinde choros,
Præterea dictum mirum quod ouilia nobis
Sint Tegeam circa, parthenijq; iuga
Sunt etiam Arcadiæ fines, vastissima regna,
Et latè imperio subdita cuncta meo,
Quin et Cecropijs uictoria nuper Athenis
Contigit, auxilijs in Marathone meis,
Qua de re meritum Pani statuere triumphum
Spelæum, celsa quod latet arce cauum,
Tumet Palladias si quando uidebis Athenas,
Quo sint in precio numina nostra scies,

MERC.

Dic uero mihi Pan, namq; hoc te nomine dici
Audio, non coniunx est tibi ducta domum?

PAN.

Nulla pater, sed adhuc uarios confector amores,
Nec facit ad flammæ una Napeæ meas

MERC.

Tene ego amatorem nymphis credam esse putaræ
Pol ego caprigeni te gregis esse uirum.

PAN.

Rides, at me nympha uirum sibi qualibet optat,

Me sibi

PANIS ET MERCVRII

Me sibi uult Echo, me sibi pulchra Pitys,
Deniq; Menadibus de tot non ulla Lyei est,
Que me certatim non uelit esse suum.
Gnate tuo primum quod te rogat, annue patri,
Sic faciles nymphe sint tibi gnate tue.
Imò iube, quod uis fieri, tua iussa cape ssam
Impleboq; animi sedulitate pij.
Me quoties cernes, comi licet ore salutes,
Sed patrem dicas me cane gnate palam.

MERC.

PAN.

MERC.

τ ε λ Θ.

C.ij.

DORIDIS ET GALATEAE
DIALOGVS PER IOAN-
nem Secundum Hagi-
ensem.

Orte Deæ pelagi ludentes littore
curuo,
Captabāt radios auree Phœbe tuos,
Hic Thetis, hic Melite, spio, Panopea-
que uirgo.

Cymodoce, Doris, & Galatea fuit,
Cum Doris flecto Galateam molliter ore
Risit, & arguto strinxit amara ioco,
DORIS. Scilicet egregie tandem formosus amator
Contigit o fœlix iam Galatea tibi,
Nimirum hic sicalus pastor, proh numina, qualis,
Deperit, ut passim fertur, amore tui,

GALA. Ne ride, qualis qualis tibi dori uidetur,
Neptuno tamen est de genitore satus:
Neptuno, uitreis late qui præsidet undis:
Neptuno, à summo qui Ioue prima tenet.

DORIS. Egregium uero si sit Neptunia proles.
Esto sit altifremi filius ille Iouis,
Cum tam deformis sit, agrestis & hispidus, & quod
Omnibus est unum turpius, unoculus,
An uero genus ad formam prodesse putabas
Hoc tibi deformis nomine pulcher erit?

Imo nec

DORIDIS ET GALATEAE.

Imo nec est deformis, et id quod dicis obesse:

GALA.

Hoc queat, hoc formam nobilitare uiri,
Quippe quod agrestis, quod et hispidus, hæc tua nam sunt
Nomina, sic libitum est hæc uocitare tibi
Non deformat eum, uerum hoc mage Dori uirile est,
Crede decet fortes hispida barba uiros,
Porro oculus, media nitidus qui fronte relucet,
Et quem Phœbeæ lampadis instar habet,
Ille etiam decet hunc, hoc cernit certius uno,
Quam si uel duo, uel lumina mille forent.

Tu mihi iam uero Galatea uideris habere hunc

DORIS.

Non tibi amatorem, uerum adamare magis,
Usque adeo laudas, et quæ contraria formæ
Iam formosa uti sint, iamque decora iubes,
Haud equidem hunc adamo, tamen hæc insignia uestra

GALA.

Scommata, et insulsos non queo ferre sales,
Et planè inuidia huc mera uos stimulare uidetur,
Nempe quod haud simili uos amet ille modo,
Quodque gregem nuper celsa dum pascit in æthna,
Inter lanigeras conspiciendus oues,
Nosque procul mixtim per littora picta uagantes
Cernit, ubi pedibus prominet æthna suis,
Vestrum non ullam uel solum aspexit, at ipsa
Visa uiro cumetis pulchrior una fui,
Neque proinde suo dignatus lumine solam est:
Lumine, sydereas exuperante faces,
Hæc ea sunt, hæc sunt quæ pectora uestra remordēt

C. iij. Hinc

DORIDIS ET GALATEAE

Hinc illi risus, illepidiq; loci,

Namq; hæc cuncta notant me uos præcellere forma,

Meq; magis dignam quam Polyphemus amet.

DORIS. Scilicet inuideam, q; tu formosa uideris

Lusco, et pastoriq; Galatea places,

Quantũ aliud queso potuit quidnam ille probare,

Præter candorem hunc lactea diua tuum?

Ille placet, q; lac cibus est et caseus illi,

Quod simile his, pulchrum protinus iste putat,

Tu uero cupis ipsa tuam si noscere formam,

Nec tibi iudicio stulta placere malo:

Pendenti è scopulo si quando silentibus austris,

Pelluens placidis unda iacebit aquis,

Temet contemplare precor, dabit unda colorem

Consimilem lacti, consimilemq; niui,

Atqui nulla quidem facies candore probatur,

Candida purpureis sit nisi tincta notis.

GALA. Atqui ego nacta tamen quantumuis candida, qualem

Doris amatorem uellet habere sibi,

Nullaq; de uobis, quam uel miretur agaso,

Vel pastor, uel quam portitor ullus amet,

Atq; alia ut taceam, cantat Polyphemus, in omni

Et calami, et cytharæ doctus et arte lyre.

DORIS. Mitte hæc mitte precor, cantantem audiuius, in te

Pruriret nuper cum malè sanus anans,

Verum, ò sancta uenus, rursus in certamina Phœbum

Excire obstreperus Marsia uisus erat,

Quin

DORIDIS ET GALATEAE.

Quin ter credideram uicinis rudere syluis,
Prospiciens, asinum, ter Polyphemus erat,
Ipsiusq; lyrae corpus iurare uolebam
Ceruinum, nudis ossibus, esse caput,
Cornuaq; extabant, cubiti de more recurui,
Quis putet hic hominem, quis putet esse lyram?
Tum uero inductis fidibus speciosus amator
Nec iungens sinui barbara plectra suo.
Nescio quid tandem durum, et stridebat agreste,
Observant partes dum lyra uoxq; suas,
Sic uti non fuerit de cunctis ulla deabus:
Quae poterat risus, quae cohibere iocos,
Quid q; et ipsa quidem non est dignata boanti
Respondere Echo, garrula Nympha licet,
Credo illam puduit si forte audita fuisset
Reddere ridiculum Diua canora sonum.
Quin catulumq; ulnis hic noster amasius urse
Gestabat, lusum deliciasq; suas,
Hirtus erat totus, quo credo gravior illi,
Quod similis setis, quod feritate fuit,
Quae tibi non istum talem Galatea maritum
Inuideat? Quae non hunc uelit esse sibi?
Ergo tuum nobis qui sit formosior, etia
Monstra, et qui melius uoce lyraq; canat.
Nullum habeo, fateor, nec eo me nomine iacto
Ac si sim multis sollicitata uiris,
At uero talem, qualis Polyphemus, amantem,
C. iij. Totus

GALA.

DOAIS.

DORIDIS ET GALATEAE.

Totus qui sanie, totus ut hircus, olet
Quiq; infelices, funesta ad littora pulsos
Deorat, hunc habeas, hunc adamesq; tibi,
Talia sunt, Nymphas retulit quæ Phænae marinas,
Multæ per alternas dicta dedisse uices,
Quid iam quid cœcum non posse putemus amorem,
Te quoq; formosum si Polypheme facit?

τέλθ.

POLYPHEMI ET NEPTUNI DIALOGVS, PARTIM EX

Luciano, partim ex Ho-
mero desumptus,
per eun-
dem

Orbatus charo Polyphemus lumine
quondam,
Dū cuncta in tenebras sentit abis-
se nigras,
Littus, oues, sese, montem, mare, deni-
q; flammās,

Ipsaq; Luciflui plaustra corusca Dei,
Flebilis obscuratitubans errabat in æthna:
Incusans homines, sydera, fata, Deos,
Annosam donec pinum tellure reuellit,
Ad mare uicinum qua duce tentat iter,
Iamq; propinquat, & id madido pede deniq; sentit,
Hic oculum liquidis, sanguine purgat, aquis,
Murmura Neptunus cum forte in fluctibus imis
Audiit, & moto protulit amne caput,
At uero extincto natum dum lumine cernit,
Exclamans genitor littora dira petit,
Protinus agnoscens Polyphemus uoce parentem,

Sic sua

POLYPHEMI ET NEPTVNI

Sic sua cum gemitu tristitia fata refert.

POLY.

*O mihi nequicq̃ pater, o mihi sepe uocate,
Hospite ab infando quæ modo damna tulit
Qui mihi fallacis propinans munera Bacchi:
Præripuit sensus præripuitq̃ pedes,
Donec in obscuris posita ceruice cauernis
Prostratus, somno languida membra dedi,
Hic me crudelis uina inter iniqua sepultum
Furtim adit, ex lumen hei mihi uecte dolat.*

NEPTV.

*Quis uero, tales potuit qui sumere poenas?
Quisnam ausus tantũ est o Polypheme nephas?*

POLY.

*Esse sibi nomen, Nemo, mihi dicere primum,
Ast ubi cæruleas naue secabat aquas:
Iamq̃; procul nostris fertur securus ab oris:
Et nullos arcus, spicula nulla timet,
Tum demum insultans ter se iactauit Vlysses
Et dedit hæc nostris ultima dicta malis,
Siccine debueras socios o perfide Cyclops,
Dentibus imbellis dilaceraſſe uiri?
Si neq; nos, neq; mortales scelerate timebas,
Debueras superos at metuiffe deos,
Debueras metuiffe Iouem, qui cuncta uidebat,
Qui fauet hospitibus tempus in omne suis,
Ergo oculus torua fluidus tibi fronte putrescet
Aut fiet coruis forsitan esca nigris,
Sic meruit lufiſſe Iouem Neptunie, nunc i.*

Crede

POLYPHEMI ET NEPTVNI

Crede tuum quidq̃ prae Ioue posse patrem.
Talia dum iactat, magno temerarius ausu,
Improperatq; eadem non semel ille mihi,
Ira subit mentem, partemq; cacuminis alti
Abstrabo, in extremis ulima tela malis,
Et cum te genitor supplex in uota uocassem,
Ut regeres uenis pondera missa tuis,
Ad sonitum uocis corpusq; et brachia torquens,
Mandavi rapidis saxea tela notis
Arrectusq; diu stabam, post tempora longa,
Cum dedit ingentem gleba relapsa sonum,
Et quantum audire è tremulorum uoce licebat,
Nauem sub tumidis pondus agebat aquas.
Iam scio quem dicas, nimirum Ithacensis ille est:
Qui modo ab Iliaca nauigat urbe domum,
Sed quinam potuit, quinam hoc est ausus Vlysses,
Iampridem timidum quem mihi phama refert?
Iam saturis ouibus, uiridantia prata relinquens,
Ducebam niuem post mea terga gregem,
More meoq; ibam nota heu iam prouus in antra,
Conscia tam miseri non prius antra mali,
Cum subito apparet multorum turba uirorum,
Quid nisi diuitijs insidiata meis?
Hic ego mox aditum ne quisquam euadere posset
Claudebam: tacita gaudia mente fouens,
Namq; mihi tales olim seruantur in usus.

NEPTV.

POLY.

Maxima

POLYPHEMI ET NEPTUNI

Maxima non ullis petra mouenda uiris,
Deinde ornuum flammis durum crepitantibus uro,
Aethna reuertenti quem mihi forte dabat,
Tum uero metuens, tentati conscia, surti
Visa sibi est latebras quærere turba nocens.
Corripui quosdam, nam quidni? nempe latrones,
Et data sunt stomacho corpora pauca meo,
Quiq; sibi nostras prædam Neptune futuras
Crediderant pecudes, præda fuere mihi,
Protinus hic, seu Nemo fuit, seu dirus Vlysses,
Cœpit uersutos mente agitare dolos,
Et mihi nigrantis falsa sub imagine uini,
Nescio quem misero pharmaca mixta dedit,
Pharmaca, grata quidem, fragrantia, dulcia, uerū
O pater insidijs pharmaca plena malis,
Vix summo tetigi labro, & iam cuncta rotabant,
Imaq; pars antri uisa suprema fuit,
Quid multis solita spoliata mente iacebat
Corpus, & exanimis iam mihi uisus eram
Cum uolucer stygijs allapsus somnus ad undis:
Percussit ramo tempus utrumq; suo,
Non procul a mulstra uiridis mihi forte iacebat
Nuper in exitium clausa resecta meum,
Hanc illi incidunt, minima sibi parte retenta
Atq; acuiunt magna sedulitate simul,
Mox etiam uentrem flammæ inuoluere relictæ,
Et penia

POLYPHEMI ET NEPTUNI

Et penitus nobis ignea tela parant,
 Sic illi ignitã multo molimine sudem
 Intorquent oculo terq; quaterq; meo
 Donec, inaudito stipitis stridore præusti
 Excitus, manibus tela reuello meis,
 Sic tibi sic genitor nimirum tempore ab illo
 Lumine priuatum iam Polyphemon habes.
 O q̃ lætheus penitus tua pectora somnus
 Prefferat: ut tales dum struit ille dolor:
 Dum uertem magno molimine circumuoluit,
 Dumq; in summo oculi cortice totus erat:
 Non uel tum somno fuerit turbatus ab alto,
 Iam tulerat captis præmia digna suis,
 Quamq̃ non uideo, quo pacto eusscrit ænrum,
 Impius, & dentes o Polypheme tuos,
 Non etenim immanem petram ille remouit opimor
 Quam meminì uires exuperare mea.
 Ipse ego seu demens, seu sic mea fata uolebant,
 Amoui inuitis pondera uasta Deis
 Sic ratus, ut nostras cupiens exire cauernas,
 Incideret digitis obuia præda meis,
 Ergo fores iuxta manibus uenabar apertis
 Heu non auspicijs Delia magna tuis,
 Interea pecudes nullo pastore uagantes:
 Carpere per ualles pabula grata sino,
 Sic heu sic dicens, Aries mea prima uoluptas

NEPTV.

POLY.

Tu sub-

POLYPHEMI ET NEPTVNI.

Tu subeas domini munia nota tui.

NEPTV. Mirum ni pecoris latitans sub uellere denso:

Illusit cæco turba dolosa uiro,

At tu debueras si dos uocitasse sodales,

Quos alios centum littora curua tenent.

POLY. Sic feci, et notis subito clamoribus acta:

Venit in auxilium turba parata meum,

At postq̃ insidias quisquam struxisset iniquas:

Et cuperent tanti nomina nosse uiri,

Atq; ego dixissem, Nemo mihi talia struxit,

Nemo fuit, Nemo, qui mala tanta dedit,

Correptum insolito mi serum rata turba furore:

Illusit nostris insuper ipsa malis,

Atq; abiit, fratremq; suum male liquit inultū.

Nomine sic lusit me pater ille suo.

Et male præ cunctis quod adhuc præcordia mordet,

Vt tenuit medias iam sceleratus aquas,

Multa mihi improperans, hoc inter cætera dixit:

Non te sanabit uel pater ipse tuus.

NEPTV. Forti animo fac gnate feras, ego lumen ademptum

Quamuis non iterum restituisse queo,

Vel seruare tamen pelago uel perdere nantes.

Arbitrium saxo me penes esse sciat,

Sic questum quondam gnatum spacioſa uetustas,

Tradidit, et contra sic retulisse patrem

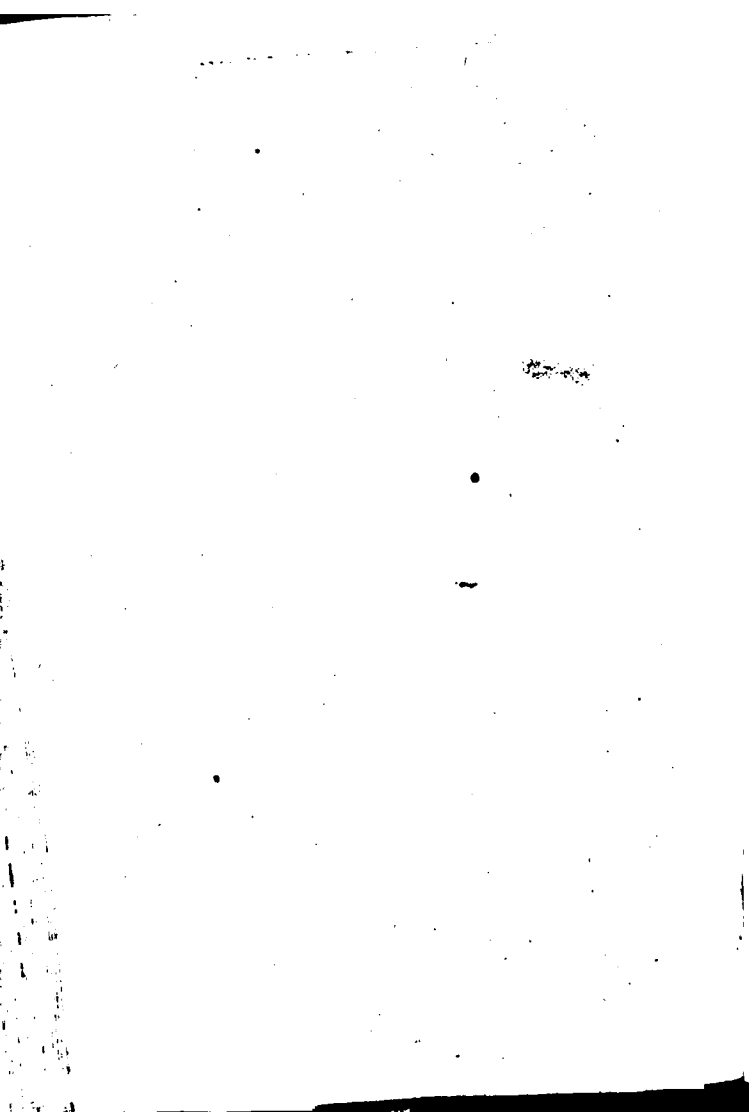
Qui talis, qui tantus erat, qui merſit in aluum

Effera

POLYPHEMI ET NEPTVNI.

*Efferus omnigenum milia multa virum
Qui gnatus Neptune tuus, qui deniq; centum
Fratribus indomitis seuior unus erat,
Non potuit superare dolos unius Vlyſſis,
Non potuit vires uincere Bacche tuas.*

τέλ@.

TRAGOE-

DIA LVCIANI CUI TL

TVLVS EST, PODAGRA

à quodam græce latineq; erudi
to versibus reddita.

Loquitur Podagricus. Trimetri
Iambici.

Triste nomen, o dijs odibile.

Podagra, lachrymosa, Cocyto sata,

Intartari specubus opacis ædita,

Erynnis utero quã Megæra suo tulit

Et uberibus aluit: cuiq; paruula

Amaridenta, in os lac Alecto dedit,

Ergo quis abominabilem te demonum

Produxit in lucem exitio mortalibus?

Quod si luunt errata manes mortui,

Si luce commissi rationem nox petit,

Nec Tantalus siti, nec Ixion rota

Volubilis, nec Sisyphus onere lapidis

Cruciandus, in Stygij fuit Ditis doma,

Tuis sed omnes omnium scelerum reos

Aptare decuit membris fragis cruciatibus.

Vt corpus affectum et fatigatum meum

Manibus ab extremis, ad infimas pedum

Plantas, sanie tetra fluenteq; fellæ

Per membra, bile, et impetuoso flamine,

TRAGŒDIA

Suis ubiq; stringitur meatibus

Porisq; clausum me premit doloribus,

Per ipsa currit ignea pestis uiscera,

Carnemq; uorticibus populatur ignium,

Actne uelut Crater facibus exæstuan.

Aut sicula uallis æquorearum rupium,

Æstibus incuolubilibus, Vbi fluctuans

Sinuosa ruinas unda scopulorum ferit,

O omnium mortalium opinionibus,

Incogitabile malum. Vt omnes perditæ

Quicunq; uana spe stolidi, te leniter

Mulcere medicariq; cupimus, fallimur.

CHORVS Dimetri catalectici omnes.

Iuga Dindymi Cybeles

Phryges ululante uoce,

Tenero frequentare Atti

Solent, Modisq; Sistræ

Phrygiæ, Super iuga Tmolæ

Comon celebrare Lydi.

Et perciti furore

Resonât suis in armis

Euantis orgia. rythmis

Cretensibus, Corybantes.

Clangit quoq; tuba duro

Marti, modulans tumultus

Depressa bellicosos,

Sed nos

PODAGRAE.

Sed nos tui Podagra
 Mystæ tibi sacramus
 Incunte uere, luctus,
 Vbi grammínifera passim
 Herbis uirere prata,
 Et in arboribus tenelle
 Zephyro resante frondes
 Incæperint uigere,
 Male nuptaq; cum per ædes
 Hominum strepens hirundo,
 Nocturna perq; lucos
 Ityn gemit, quærelis
 Vbi tristibus philomena

Vernæ tæ
 pui aptæ
 Podagra
 Cels lib
 iij. Capit
 xxxij.

PODAGRICVS Trimetri Lambli.

O ægritudinis opifer & comes mee.
 O tertij gerens Bacule uicem pedis,
 Tremulū mihi suffulcias oro gradum,
 Iterq; dirigas, leuia & uestigia
 Firmes pedum, possint ut initi solo.
 Age miser ex stratis, tua membra corripe,
 Et culmen ædium relinque umbratile,
 Nigramq; ab oculis excutiens caliginem.
 Prodi foras, & ad rutilum solis iubar
 Auram serenam spiritu læto trahe,
 Ter quinq; præteriere nunc solidi dies,
 A sole cum procul in tenebris abditis

TRAGŒDIA,

Incomposito in lecto cubans distorqueor.

Adest animus, adest uoluntas, sepius

Vt in pedes me conijciam, fores petens,

Sed corpus imbecille uota deserit.

At enim propera mea mens, quoniam te non latet

Egena uita podagrici, qui cum uelit,

Obambulare non queat, uluentium

Hunc exime numero, et refer inter mortuos,

Sed cia.

At qui ueniunt hic qui baculos manibus mouent?

Capita coronati folijs sunt Actææ,

Cuiusque demonum celebrant festum chorum?

An Phœbe Pæan numen extollunt tuique?

At Delphica nulla tingit illos laurea.

Aut tunc canitur laus aliqua bacchanalium?

Sed non adest signum comis hederaceum.

Age qui uel unde nam uenitis hospites.

Exponite nobis, ueraque fateamini.

Et quam deam celebretis amici dicite.

Cho. *At tu quis es, uel unde nos interrogas?*

Vt enim baculus gressusque nobis indicant,

Mysten uidemus insuperabilis deæ.

Pod. *Vnus quidem et ego, sum deam non dedecens*

CHORVS.

Dimetri, partim catalectici, partim acatalectici.

Venerem sacræ deam Cypri

Ex æthe

PODAGRÆ

Ex ætheris ortam semine
Nutriunt in equoreis aquis
Nereus decentem fabricam,
Iunoq; coniunx et soror
Tonantis, ulnas candida.
Apud Oceani fontes, uagis
In sinibus, educata
Nutrice fuit à Tethyde.

Summoq; uertice cerebri
Est uirginis interritam
Enixus indolem, pater
Cœlestium Saturnius,
Virtute claram Palladem,

Sed hanc deam beatam
Primam cubitis Ophion senex
In delicatis protulit.
Cum desijt tenebrosa lux
Et orta lucifera fuit
Aurora, Iubarq; lucidum
Solis, podagræ tum simul
Apparuit potentia,
Te prodeuntem ex ilibus
Parcæ, statim Clotho abluit,
Totusq; risit ætheris
Fulgor, tonuitq; serenum
Cœlum, beatus at aluit
Hanc in papillis lacteis

D.ij.

Largus

TRAGŌEDIA

Largus pater ipse Pluton.

PODAGRIVS ET CHORVS.

Pod.
bo.

*Sed qualibus sacris ministros excitat?
Nihil cruoris ab ore ferri fundimus
Nec ulla seta de ceruice uellitur,
Nec terga, talis perstreperunt sonantibus,
Nec frustra crudæ pascimur carnis bouum,
Cum uere tenuis ubi uis aucti germinat,
Et insidet ranis loquacula merula,
Acuta tunc mystis sagitta figitur
Per membra, clam, latens et intima penetrans
Pedem, genu, cauosq; nodos ossium,
Talosq; coxarumq; uertebra, fœmora,
Manus, scapulas, et brachia, et imas artuum
Cauernulas, tumidasq; digitorum bases,
Omnia uorat, depascitur, urit, occupat,
Inflamat, emollit, Dea donec iusserit
Aufugere morbum, et esse modum doloribus.*

Pod.

*Ergo unus et ego nescius licet, fui
Deæ sacratæ numine tali percitus,
Ergo benigna ueniat apparens dea
Simulq; cum Mystis, et ego hymnos ordiar
Solitum podagricis modulaturus melos.*

CHORVS Dimetri.

*Tranquilliter igitur et sine
Ventis sit æther, Quilibet*

Laudes

PODAGRAE.

*Laudes canat Podagricus.
En strata diligens, dea,
Suas ad aras aduenit
Baculo gradum suffulciens,
Salve deum mitissima
Tuosq; benigna respice
Letante lumine famulos,
Huiusq; ueris tempore
Paulum dolores mitiga.*

PODAGRA Trimetri Iambici

*Quis est hominum, cui non ego insuperabilis
Regina morborum Podagra nota sim
Quam nulla thura, nulla fumigatio,
Nec fusus apud aras cruor, aut donaria
Suspensa templis diuitum placabilem
Reddunt? Nec ipse uincere summus omnium
Pæon deorum medicus arte sua potest
Apollinisue filius Aesculapius.
Ex quo siquidem mortalium fuit genus
Omnes meas retundere uires gestiunt
Omnemq; turbant pharmacorum industriam
Plantaginem terunt, apiq; Semina
Foliaq; lactucarum, et agreste peplion
Et marrubium, Amnicolamq; potamogetona
Alij Cnidas terunt, aliq; Symphyton
Lentes aliq; de stercore lectos illiniunt*

*Soluere
nodosam
nescit me-
dicina po-
dagram.
Ouidius.*

TRAGOE D I A

Hos, cocta pastinaca, foliaq; persica,
 Hyoscyamus, papauer, et bulbi iuuant,
 Cortexq; pomi pumici, Malicorium,
 Et psyllion, thus, hellebori radix, nitrum,
 Et mixta uino telis, et collamphacos,
 Et gyrene, simulq; galla Cupressina,
 Et panis hordeaceus, atq; brassica
 Crude folia, gypsus gari liquandis,
 Et stercore syluestris Caprae, simus hominis,
 Farina fabarum, flos quoq; lapidis Asij
 Alij rubetas, quiq; uocantur aranei
 Mures, lacertas atq; mustelas coquunt,
 Ranas, hyenas, trage laphos, uulpeculas,
 Cuius metalli non pericula sumpta sunt?
 Quis non probatus humor est mortalibus?
 Aut cuius inexplorata lachryma est arborum?
 Animalium omnium, ossa, nerui, tergora,
 Adeps, eruor, medulla, lotium, merda, lac,
 Bibunt alij numero quaterno pharmacium
 Alij per octo, perq; septem plurimi,
 Alius bibens sacram, repurgari studet,
 Aut carminibus animum adhibens illuditur,
 Iudaeus excantat fatuum nactus alium,
 Rursus alius à fonte remedium petit
 Sed omnibus illis nil nisi plorare impero,
 Et sic facientibus uel irritantibus
 Occurrere soleo magis iracundior,

PODAGRAE.

Qui uero contra me nihil eius cogitant,
 Illis facilem & tractabilem me praebeo. .
 Nam qui meis communicat mysterijs,
 Primum quidem statim bona uerba dicere
 Docetur, oblectareq; salibus & iocis,
 Distisq; facietis se salutantes solet.
 Deinde cum gestatus intrat balnea,
 Fit ridiculus, fit & uoluptas omnibus
 Aten enim quam dixit Homerus, illa sum
 Ego, per hominum capita molliter ambulans,
 Plantas pedum teneras habens, uerumtamen
 Pleriq; me mortalium podagram uocant,
 Quoniam pedum captura sum ποδῶν ἄρξα
 Sed agite Myste, qui mea colitis sacra,
 Celebrate laudibus insuperabilem deam.

CHORVS Dimetri Anapestici.

O nympha ingenium adamantinum habens,
 Multipotens, animo dea ualido,
 Audi uota tuorum supplicum
 Magna potentia, uis tua magna,
 O Regina opulenta Podagra,
 Quam Iouis horret pernix telum,
 Quamq; profundi fluctus pelagi
 Trepidant, Quam quoq; trepidat sceptrum
 Qui gerit infera Stygius Pluton.
 O gaudens nodis, lecti grada,

TRAGŒDIA.

*Cursuetans, talorum tortrix,
Calcicrematrix, malchumitanga,
Ostitremenda, genufraga, pernox,
Articulos cruciandi cupida,
Curvigenusflexa, potens Podagra.*

Trimetri

Iambici

PERSONAE

Nuncius Podagra, Medici Tortores

uncius.

*Domina peropportuna te fers obuiam
Audi, neq; enim tibi nuntium fero friuolum
Sed socia uerbis ipsa res adiungitur
Nam ciuitates ut statueras undiq;
Lento pede uestigans, tibi scrutabar domos
Cunctas, ut aduerterem, Si quis tuam
Potentiam non debito more coleret.
Aliosq; tuarum ui manuum sat repperi
Regina domitos, mente bona quiescere.
Isti sed audaces duo, confidentia
Freti sua, non desierunt dicere
Ac deicrare, nim tuam uenerabilem
Non esse, sed exortem uolunt mortalium
Te generis ac uitæ, Religans igitur pedes
Mox fascijs uehementer adproperas, die
Iam deniq; quinta uenis, lassus itinere
Nam tota ferme duo stadia pertransij.*

Quam subitus ades o nuncie uelocissime?

Sed en

PODAGRAE.

Sed cuius obsecro regionis terminos
Duros & inuios reliqueris, explica
Clareq; refer, ut celeritatem intelligam

Quinq; graduum scalas reliqui prmitus,

Nuncius.

Tremulas quoq; luxatis trabium compagibus.

Deinde sternax me excipit mox arca,

Duris renitens ad pedes impulsibus,

Quod iter ubi confeci grauib; uestigijs,

Stratam Silicibus ingrediebar semitam

Ituq; scrupulis acutis asperam,

Hinc incidens in lubricam & planam uiam,

Dum propero progredi, solutum retrahit

Calces male firmas illico coenans retro,

Qua transeunti liquidus ex membris mihi

Sudor fluebat, eger ut fessum gradus

Deficeret, Inde lassus omni corpore,

Latam quidem, ast tutam minus insisto uiam

Varijs & hinc & inde me uehiculis

Vt currerem cogentibus & urgentibus,

Quare celeriter subleuans segnem pedem,

Transuersus occursum fugiens, cessi loco,

Donec citis quadriga transiret rotis

Mystes enim tuus nequibam currere,

Non gratis hac recte tibi res gesta sit,

Pod.

Mi nuncies Tue namq; promptitudini

Parem rependam gratiam praeio pari.

Atq; hoc adeo gratum tibi sit premium,

Posthac

TRAGEDIA

Posthac triennio semel modo leues
Tentare te nostros dolores perferam.

Sed uos scelesti dijs et inuisissimi,
Qui nam, uel à quibus parentibus editi
Audetis obruti Podagræ potentie,
Cuius superare uim nequit Saturnius?
Heus dicite pessimi. Quoniam heros ego

Quamplurimos domui, sapientes ut sciunt,

Heroes Priamus pede celer ille, canitur Podagricus.

Podagrici. Perijt Achilles Podagricus ille pelei,
Et bellerophontes Podagricus me pertulit,

Podagricus et Thebanus erat dux Oedipus,

Et ex Pelopidis Podagricus erat Plesthenes,

Et filius pæantis etiam podagricus,

Dux præfuit classi, fuit et alius celer

Dux Thessalorum, qui simul atq; prælio

Victus ceciderat Protesilaus, præfuit

Classi, Podagricus licet et æger foret.

Ithacæ quoq; principem Laertis filium

Vlysses, ego, non spina necuit Trygonos.

Namque ergo gauisuri ò calamitosissimi,

Pœnam patiamini meritis uestris parem,

Med. Syri quidem genere Damasceni sumus,

Multa fame uero coacti et inopia,

Terrâ et mare peragramus errantes uagi,

Habemus autem quod pater ungentum dedit,

Per hoc mala consolamur ægrotantium.

Cede

PODAGRÆ.

Cede quod unguentumquis illius habitus?

Pod.

Sacrum tacendi ius mihi iurandum datum

Med

Me talia dicere tibi plane non fuit,

Nec ultimum morientis edictum patris

Qui iussit hanc celare nos um pharmaci,

Quod se uidentem te quoque scit compescere.

An igitur o execrables, male perdit,

Pod.

Vilius usquam tanta uis est pharmaci

Meam quod inunctum uim sciat compescere?

Sed sine, paciscamur age tali foedere,

Et experiamur an ne uirtus pharmaci

Futura sit superior an flamma mee,

Huc o seuera, statim undique conuolantia

Tormenta, praesides mee uesaniae,

Ocyus adeste, Tuque soleas infimas

Pedum, sub ipsos usque digitos urito,

Tu calcibus insili, profundam tu riges

A foemoribus ad genua tabem felleam,

At uos manuum repente flectite digitos.

En imperata singula tibi oecumus.

Tor.

Iacent, miseri que clamitant grauissime,

Per omnia torti membra tuis complexibus

Nunc agite o hospites uideamus optime

Pod.

An illitum nos hoc muriet nunc pharmacum

Nam si palam aduersum fuerit illud mihi,

Mundum relinquens abditos terrae sinus,

Subibo, et infimos abyssos Tartari,

Obscura

TRAGŌEDIA,

Obscura & ignota omnibus mortalibus

Med.

*En unximus, leuat neq; dolores tamen
Heu prohdolor, heu tabesco miser atq; pereo
Omnia populatur membra mea cœcum malum,
Non Iuppiter fert tale telum fulminis,
Non ulla sic procella sæuit æquoris,
Non impetuoſi tanta uis eſt turbinis,
An aſperos ſuſtineo morſus Cerberis?
Nam uirus Echidnæ membra mea depaſcitur?
Aut tunica ſanie tincta Neſ i ſanguinis
O dea miſerere Nam neq; meum pharmacum
Nec aliud inhibere poterit curſum tuum,
Victrix, ſed omnium omnibus eſ ſuffragijs.
Deſinite nunc tormenta, dolores cedit*

Pod.

*Mecum quia ceptæ litis illos pœnitet,
Et norit uenſquiſq; me ſolam omnium
Illachrymabilem & immedicabilem deam.*

CHORVS

*Hexametri iſtæ po: & Anapeſtici
Dimetri.*

*Non uis Salmonci contendere cum tomitribus
Auſa Iouis, pœnas euadere ſalua potuit
Verum animo repreſſa, repenteq; fulmen dei
Fumigero ſtygias detruditur iſta ſub aquas,
Nec ſatyrus phœbo congreſſus Marſia tulit
Inde uoluptatem, cum diripit undiq; cutem,*

Pythius

PODAGRÆ.

Pythius illius, non premia grata referens
 Litis habet memorem luctu quoq; foeta Niobe
 Namq; & adhuc lugēs Sipylum rigat uda lachrymis
 Mæonis ad lites Arachne quia Pallada uocat
 Perdita, nunc scelus id testantia stamina plicat
 Impar enim est diuorum affectibus humana uis.
 Vt Iouis, ut Latonæ, ut Pallados, ut Pythij.
 Mites ergo feras cruciatus atq; faciles
 O celebris cunctisq; locis dea nota Podagra
 Ferq; leues & acutos & breuiter noxios
 Absq; dolore, nec intollerabiliter, bene suos
 Qui teneant fines, sint exiguumq; ualidi
 Quiq; gradum non impediunt facientibus iter.
 Multæ sunt formæ miserorum.
 Sed Podagros soletur morbi
 Exercitium & consuetudo.
 Quare æquanimiter, nobiscum
 O quotquot in hac estis naui,
 Cruciatu ex animo eijcite.
 Quod si quæ placeant non fiunt
 Et iter non placitis dij inueniunt
 Quisquis es hic cui morbus grauis est
 Te ludi riderique feras,
 Nam hæc huius ludi natura est.

Finiunt Dialogi Lucianici Antuer
 pie in officina Martini Cesa-
 ris Anno. M. CCCCC.
 XXX. post Epi-
 phanie.

D. C. R. 3 7